

REJTŐ JENŐ

Beküldte Plohn Kurti

Rejtő (Reich) Jenő egy fantasztikus tehetség volt!
Amikor meghalt, csak 37 éves volt!

(Budapest , Erzsébetváros, 1905. március 29. – Ukrajna, Jevdokovo, 1943. január 1.)
45 regény írója, (légiós, humoros-bűnügyi, western történetek, színművek), olvasottságuk Jókai regényeivel vetekszik.

Híres figurái: Buzgó Mócsing, Pizskos Fred, Senki Alfonz, Wagner úr, Gorcsev Iván, Vanek úr

Íme néhány gyöngyszem írásaiból:

A dolgok csak azért javulnak, hogy el tudjanak romlani.

Mosolyogj! A holnap rosszabb lesz a mánál.

A férfi addig él, míg kíván. A nő, amíg kívánják.

A házasság megdermedt szerelem.

Nem én vagyok részeg, te vagy túl józan.

Alkoholistának nevezünk bárkit, aki többet iszik az orvosánál.

Eddig beképzelt voltam, de most már tökéletes vagyok!

Seggfej az, akire dühös vagy, de nincs módodban bántani.

Az ember legyen becsületes, ha nincs más megoldás.

Nem az a fontos, hogy mit akarsz mondani, hanem,
hogy mit értenek!

Igazat minden ostoba mondhat, de a jó hazugsághoz
bizonyos intelligencia kell.

Az igazság forgandó.

Az erény magában hordozza büntetését.

A női lábak olyanok, mint a felső tízezer. Nem
kritizálni kell őket, hanem közéjük kell
kerülni.

Olyan ideges volt, hogy nem figyelt oda és állandóan
tisztességesen játszott.

Tévedni emberi dolog, de kínos.

A kíváncsi turista olyan, mint a szerelmes férj.
Mindent elhisz és semmit sem lát.

Az élet olyan, mint egy nyári ruha mellénye: rövid és céltalan.

Vasárnap ne lopj, ne verj meg senkit, mert hat nap mindenre elegendő.

Embernek lenni nagy betegség. És gyógyíthatatlan is.

Rejtő Jenő (született *Reich Jenő*, írói álnevei: *P. Howard, Gibson Lavery*) ([Budapest, Erzsébetváros, 1905. március 29.](#)^[1] – [Jevdakovo \(wd\)](#), [Kamenkai járás, Voronyezsi terület, Szovjetunió, 1943. január 1.](#)) [magyar](#) író, kabaré- és színpadi szerző, forgatókönyvíró, a magyar szórakoztató irodalom legnépszerűbb képviselője.

Látszatra ponyvaregényeket írt, azonban életművét manapság már az irodalmi körök is nagyra értékelik^[forrás?]. Először színpadi darabokat írt, később – külföldi utazásai során szerzett élményeire támaszkodva – kalandregényeket kezdett írni. Sajátos stílusát egyéni, bizarr humor, „váratlan abszurd fordulatok, szürreális, gyakran kispolgári figurák és a társadalom fanyar humorba csomagolt kritikája”^[2] jellemezte. Legnagyobb sikereit P. Howard álnéven írott idegenlégiós regényparódiáival aratta, olvasottsága^[3] a Kádár-korban [Jókai Móréval](#) vetekedett. A [pesti](#) művészi élet ismert alakja volt, barátság fűzte a kor jelentős művészeihez, így például [Karinthy Frigyeshez](#), [Kabos Gyulához](#), [Salamon Bélához](#), [Latabár Kálmánhoz](#) is.^[4]

37 éves korában [munkaszolgálatosként](#) halt meg a Szovjetunió (Oroszország) megszállt területén.